

Medaillon en nieuw afgietsel gemaakt van grafmonument Staring

Beeltenis van W.C.H. Staring herleeft

Een zwerfkei op het graf van Staring, de grondlegger van de Nederlandse bodemkunde, draagt zijn beeltenis in de vorm van een bronzen plaquette. Van het gipsen origineel daarvan zijn na ruim 110 jaar een verkleind medaillon gemaakt en een nieuw afgietsel op ware grootte. In dit artikel leest u over wie Staring was, welke kunstenaar hem heeft vereeuwigd, en over de omzwervingen die het kunstwerk maakte.

Door: Wim Chardon, Rob de Windt en Rob Comans

Over de auteurs:

W.J. Chardon is onderzoeker bij Alterra, Wageningen UR
R. de Windt is kunsthistoricus
R.N.J. Comans is hoogleraar aan Wageningen Universiteit

DE BETEKENIS VAN W.C.H. STARING VOOR DE NEDERLANDSE BODEMKUNDE

Winand Carel Hugo Staring (1808-1877) wordt beschouwd als grondlegger van het geologisch en landbouwkundig onderzoek in Nederland. Hij werd op 5 oktober 1808 geboren op kasteel De Wildenborch bij Vorden als derde zoon van de bekende dichter en landbouwkundige A.C.W. Staring (1767-1840). Al met zijn proefschrift "Over de geologie des vaderlands" uit 1833 gaf Staring richting aan het tot dan toe nog ongeordende geologisch onderzoek in Nederland. In latere decennia gaf hij hieraan zelf vervolg. Zijn grootste werk was de realisatie van de eerste geologi-

AFBEELDING 1. GRAF VAN W.C.H. STARING IN LOCHEM MET ZWERFKEI, WAAROP BRONZEN PLAQUETTE MET ZIJN BEELTENIS.

AFBEELDING 2. LINKS: GIPSEN ORIGINEEL VAN PLAQUETTE, RECHTS: FOTO VAN PLAQUETTE UIT HET PROEFSCHRIFT VAN VELDINK.²

sche kaart van Nederland. Deze kaart, bestaande uit 19 kaartbladen (schaal 1:200.000), werd tussen 1858 en 1867 gemaakt in opdracht van de regering Thorbecke. Nieuw was de onderverdeling van het Diluvium en Alluvium (nu resp. Holoceen en Pleistoceen), waarvoor de kaart met de gouden medaille is bekroond op de Wereldtentoonstelling van 1862 in London. Het duurde tot ver in de twintigste eeuw voordat er een nieuwe geologische kaart verscheen, dit ondanks aanbevelingen aan het adres van de regering voor vervolgonderzoek en verbetering van de kaart. Het bekendste werk van Staring was 'De Bodem van Nederland' dat in twee delen is gepubliceerd in 1856 en 1860. Daarnaast presenteerde hij de resultaten van zijn geologisch onderzoek in meer populaire vorm, met een serie voordrachten. Hij benadrukte het belang van geologische (bodemkundige) kennis voor de landbouw, was actief in de door hem opgerichte Geldersche Maatschappij van Landbouw, en was inspecteur van het middelbaar en landbouwonderwijs. Al in 1847 maakte Staring een gedetailleerd plan 'Over de oprigting eener Nederlandsche hoogeschool voor den landbouw'. Pas in 1876 ontstond in Wageningen de "Eerste Rijkslandbouwschool", die

